

ningspunkt for regeringens boligpolitik, er, at den skal tvangssælge de almene boliger.

Det betyder, at skal man have sådan et projekt, som på mange måder er dødsdømt på forhånd – juridisk, økonomisk, i forhold til den opbakning, det vil få – og skal man sælge sådan et projekt, så bliver man nødt til at nogle gøre nogle krumspring for i det mindste at kunne få folk til at bide på.

Og et af de krumspring, man kan gøre, er at sørge for at gøre det så lidt attraktivt som muligt at bo i den almene sektor. Hvis man kan gøre det så lidt attraktivt som muligt at bo i den almene sektor, så er der i det mindste håb om, at der er nogle folk, som vil benytte sig af regeringens limpind og hoppe på den for at komme væk.

Jeg tror, at det er i det lys, man skal se afvisningen af f.eks. at udvide råderetten, for råderetten kan netop være et meget, meget godt redskab til at sørge for, at man som beboer i den almene sektor kan få et mere attraktivt sted at bo. Noget, som tilpasser sig ens individuelle behov, de behov og de lyster, som man har med sin familie på det pågældende tidspunkt.

Det er et meget, meget vigtigt omdrejningspunkt i SF's boligpolitik at tage udgangspunkt i det enkelte menneske, at tage udgangspunkt i den enkelte familie; de behov, som man har. Derfor synes vi, at det er et glimrende princip at sige: Råderetten er i udgangspunktet fri. De begrænsninger, som skal ligge i råderetten, skal være det absolut minimale og begrundes sagligt, som det også er udtrykt i det forslag til vedtagelse, som er blevet fremsat tidligere.

Så den her frihed til at indrette sin bolig og frihed til at råde over sin bolig er helt afgørende for SF. Vi kan så konstatere, at det ikke er alle, som er lige optaget af den frihed, og at der åbenbart er en opfattelse af, at der er to sæt rettigheder i det her land. Ét sæt for dem, som ejer deres egen bolig, og ét sæt for dem, der lejer.

Hvis man er utilfreds med det, så er regeringens svar, at så kan man få lov til at skifte fra at være lejer til ejer, men lejerne skal stadig væk have et sæt B-rettigheder, for de skal stadig væk ikke have friheden til at indrette deres egne boliger.

Jeg må konstatere, at der godt kan findes liberale partier i dansk politik, partier, som går ind for frihed. De er tydeligvis ikke repræsenteret i regeringen eller i dens parlamentariske grundlag lige for øjeblikket, men i SF vil vi meget gerne melde os under fanerne og sige, at vi går ind

for frihed. Vi går ind for, at man skal have råderetten til at indrette sin egen bolig.

Derfor har vi været medforslagsstillere, og vi vil naturligvis også stemme for det forslag til vedtagelse, som hr. Keld Albrechtsen fremsatte tidligere.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg må sige, at nogle gange kunne man tro, at SF's ordfører i det seneste år har levet i en helt anden verden, når han i sin ordførertale kan finde på at sige, at det altovervejende vigtige for regeringens boligpolitik er salget af de almene boliger. Har han slet ikke opdaget, at vi har arbejdet med en boligpakke, som SF godt nok valgte at stå uden for, men en meget, meget omfattende og stor boligpakke, der vil betyde utrolig meget for boligbyggeriet i Danmark? Det må jo være gået ham over hovedet. Det står jeg meget uforstående over for.

Kl. 13.50

Du siger også i din ordførertale, at vi vil gøre det så lidt attraktivt som muligt at bo i den almene sektor. Jamen vi har jo fra Venstres side, fra konservativ side og også fra Dansk Folkepartis side i dag – og også fra ministerens – tilkendegivet, at vi netop ønsker at udvide den individuelle råderet. Der er nedsat et udvalg, som kommer med nogle forslag til efteråret, så kigger vi på det. Det kan jeg ikke se betyder, at vi vil gøre det så lidt attraktivt som muligt at bo der.

Så vil jeg gerne konkret spørge hr. Morten Homann: Når man nu ønsker at give fuldstændig fri råderet, hvem skal så betale for de her forbedringer? Hvem skal betale for dem? Skal man bare lægge det oven i huslejen og så lade det være op til den næste lejer, der kommer, at tage de ekstraudgifter, der er fulgt med? Hvem skal betale de her stigninger?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må lige sige til fru Carina Christensen: Direkte tiltale er ikke tilladt, men det er, hvad der kan ske i kampens hede. Så er det fru Inge-Lene Ebdrup.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Til SF's ordfører vil jeg gerne starte med at sige, at der ikke er nogen, hverken regeringspartiernes ordførere eller ministeren, der i dag har brugt ordet tvangssalg. Tværtimod har vi un-